Vrijdag, 2 February 1838.

BUITEN GEWOON TE ZEGELEN

VLISSINGSCHE COURANT.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN, brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen:

Dat, alsnoch ten gevolge van de aanhoudende felle wind van de dudelijke [illegible] vuurplaatsen meer gebruik dan [illegible] zullen, er eerstdaags en wel op een der eerste dagen van de volgende week, eene tweede algemeene brandschouwing aan de huizen, pakhuizen en gebouwen binnen en op het grondgebied dezer Stad zal plaats hebben, door Heeren Commissarissen vergezeld door Brandmeesters en verder Beambten der Brandspuiten, alsmede van Wijkmeesteren.

Wordende mitsdien eene ieder aangemaand, om gemelde Ambtenaren in derzelver betrekking te erkennen, in hunne woningen en gebouwen toe te laten, een inspectie te laten nemen, mitsgaders derzelver uitspraak omtrent het aanleggen, verbeteren en veranderen van vuurplaatsen, schoonmaken der schoorsteenen, verleggen van brandstoffen als andersints, ten spoedigsten na te komen, en in alles zich te gedragen, overeenkomstig de brandreglementen, op poene dat tegen de nalatigen en overtreders, gestrengelijk zullen worden toegepast, de straffen en boeten bij gemelde reglementen, bepaald en vastgesteld.

En opdat niemand hier van onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 2 Februarij 1838.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 2 *February*. Gisteren werd alhier de verjaardag van H. K. H. de Prinses *Louisa Augusta Wilhelmina Amalia*, Prinses van Pruisen, Gemalin van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, op de gebruikelijke wijze plegtig gevierd.

's GRAVENHAGE, *den* 29 *January*. Heden morgen verspreidde zich te dezer stede het gerucht, dat er in het burger-gasthuis alhier, brand ontstaan was, en dat er zich reeds twee brandspuiten, ter plaatse van den brand, bevonden. Bij onderzoek is het echter gebleken, dat de schoorsteen der bad-kamer in het huis, inwendig in brand was geraakt, doch dat de spoedig toegebragte hulp uit het huis zelf, alle verdere ondersteuning tot blussching van denzelven onnoodig maakte. Gelukkig is men met den schrik er van afgekomen en zijn de twee brandspuiten, die bereids met een loffelijken ijver waren aangebragt, alsmede de grenadiers en schutters, die op het eerste gerucht waren toegesneld, zonder gebezigd te zijn, afgetrokken.

ROTTERDAM, *den* 28 *January*. Gisteren hebben HH. KK. HH. Prins en Prinses *Albert* van Pruissen en H. K. H. Prinses *Frederik* der Nederlanden deze stad met een bezoek vereerd, ten einde het ijsvermaak op de Maas te aanschouwen. Na een déjeuner in het hotel *des Pays-Bas*, in de Boompjes, gebruikt te hebben, begaven HH. KK. HH. zich op het ijs, gevolgd door duizenden inwoners dezer stad, die op het gerucht van de aankomst der Vorstelijke personen van alle kanten toegevloeid waren. Het aanbod, door een aanwezig Heer gedaan, om een toer met eene arreslede te doen, werd vriendelijk van de hand gewezen, verkiezende HH. KK. HH. een togtje met twee zeilschuitjes af te leggen, waarmede zij gedurende een half uur zich vermaakten. Hierop keerden HH. KK. HH. naar het hotel, en kort daarna naar 's Gravenhage terug.

— Uit Harlingen wordt dd. 24 dezer gemeld, dat de Zuiderzee grootendeels met ijs bezet was, en dat men buiten de haven dier stad, op de bevroorene watervlakte schaatsen reed. Sedert 1829 was dit niet gebeurd.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 26 *January*. Terwijl sommige dagbladen allerlei vermoedens ontwikkelen en geheimzinnige wenken geven ten opzigte van de geheime liefde-neiging der koningin en van hare toekomstige keuze, wordt van den anderen kant Bedlam (het gekkenhuis te Londen) met ongelukkige adspiranten naar hare hand opgevuld. Voor weinige dagen vertoonde zich hier het derde geval van dezen aard. Een man klopte aan de deur van Buckingham paleis, de schildwacht vroeg hem wat hij wilde; het antwoord was: » ik wensch de koningin te bezoeken." De soldaat wilde hem verwijderen, maar de man volhardde, zeggende: » het was de wil des hemels dat hij de koningin zag." De wacht riep eenige politie-dienaren aan en gaf den hardnekkigen pondor aan hen over. Des anderen daags had in het policie-bureau van Queens-quare het volgende onderzoek plaats: *William Cramer*, de policie-sergeant, verklaart dat de arrestant heeft willen binnendringen, om, volgens zijn zeggen, aan H. M. onderrigt te geven in het woord Gods; hij voegde er bij, dat het paleis aan hem toebehoorde. De regter: » Beschuldigde, wat hebt gij ter uwer verontschuldiging te zeggen? Antwoord: » Ik heb langen tijd op deze aarde geleefd en de Britsche senaat weet zeer goed, dat God mij heeft hier gezonden om bericht als herder over zijne kudde te waken. Mijne hemelsche [illegible]ing betreft de koningin. Ik ben gekomen, om haar ten [illegible]lijk te verzoeken; zij is de dochter Gods, daarom wil ik [illegible]bouwen, en ik heb de toestemming van haren vader, die in [illegible]hemel is. [illegible] heb als herder groote zonden bedreven en ben [illegible] gestraft geworden, nu echter zal ik mij met zegenjngen [illegible] gelijk den [illegible] van Koning [illegible] zal gij wint, wanneer deze benaming komt mij toe, en het verheugt mij dezelve te bezitten." Na eene korte tusschenpoos voegde hij er bij: » Gij kunt den senaat hiervan kennis geven wanneer gij verkiest. Gij kunt mij verstooten, maar God de vader heeft gewild, dat ik de koningin huwe." De regter: « Welk is uw beroep?" Antw. » Een herder, uit den hemel afgezonden. Onze heiland heeft mij beloofd met mij te zijn." De regter: » Waar wonen uwe vrienden?" Ant.: » Ik heb slechts eenen vriend, God den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest." De regter: » In welke parochie behoort gij t'huis?" Ant.: » In de parochie Gods." Aangezien nopens de waanzinnigheid van den man (hij is uit Liverpool gekomen en heet *Partick Lindon*) geen twijfel bestond, werd hij voorloopig opgesloten.

— Het zendelings-genootschap te Londen heeft een schrijven rondgezonden, volgens hetwelk de vervolging der Christen inboorlingen op Madagaskar voortduurde en de bekeerde vrouwen alle aan den marteldood werden prijs gegeven. Dienvolgens heeft gezegd genootschap het houden van bijzondere gebeden voorgeschreven.

— Met de dagbladen uit Jamaika had Hr. Ms. schip *Saake*, Kapt. *Milne*, den 23 November eene brik *de Arraganta* genomen, aan boord waarvan zich 330 Negers bevonden. Zij voerde Portugesche vlag, en was naar Havannah bestemd. De ongelukkige zwarten verkeerden in den betreurenswaardigsten toestand. Den 7 December was door een ander Britsch schip *de Eliza Bellitta*, mede een slavenhandelaar, genomen, met 260 negers aan boord, van welke naauwelijks een boven de 14 jaren was. Dit was de derde prijs, die in de laatste zes maanden in de West-Indische wateren gemaakt werd. Daaruit kan blijken hoezeer de slavenhandel nog van de kust van Cuba en de golf van Mexico gedreven wordt.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 26 *January*. De Prins *de Talleyrand* verschijnt dikwerf ten Hove en heeft nog gisteren bij den Hertog en Hertogin *van Orleans* ter maaltijd geweest.

— Ondanks de verzekeringen van de ministeriele papieren, blijft er veel ongerustheid bestaan over de toedragt der zaken in Africa, en de meeste bijzondere berigten van daar melden, dat men er ver van zeker is omtrent de gezindheid van *Abd-el-Kader*. Ook schijnt men niet zonder vrees dat het tractaat van de Tafna, in plaats van den vrede aan de Colonie te waarborgen, oorzaak van nieuwe moeijelijkheden worden zal. Het gerucht wil, dat verscheiden regementen order gekregen hebben om zich naar Toulon te begeven, ten einde er naar Algiers ingescheept te worden.

— Het Gouvernement schijnt ernstige maatregelen te nemen tegen de barbaarsche gewoonten der tweegevechten, en heeft aan al de bevelhebbers der militaire divisien order gezonden, om elk die een duel mogt aangegaan hebben in handen der justitie over te leveren.

— Den 28 dezer is in het kwartier van het Palais-Roijal een hazard- of speelhuis, welke in Parijs zijn verboden, ontdekt; de spelers zijn gearresteerd en al de goederen in beslag genomen.

— Daar *Abd-el-Kader* zich niet aan het verdrag van Tafna schijnt te houden, zal ons ministerie in het voorjaar waarschijnlijk eene nieuwe expeditie tegen hem afzenden. De maarschalk *Vallée* heeft last, om alle vijandelijkheden tot het voorjaar te voorkomen. De maarschalk zou reeds een plan tot den veldtogt hebben ingezonden, en 10,000 man daartoe hebben gevraagd."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 26 *January*. Volgens officiele opgaven bedroeg de bevolking van St. Petersburg op het einde des vorigen jaars 468,625 zielen, waarvan 328,719 van het mannelijk en 139,906 van het vrouwelijk geslacht.

— Ter eere van den Hertog *Bernard* van Saxen-Weimar, die in het begin dezer maand te Napels is aangekomen, heeft de Koning van Napels den 11 dezer het houden eener groote revue op het veld van Mars bevolen, die door den Doorluchten Vreemdeling en diens Zoon is bijgewoond.

— In de *Preussische Staats-Zeitung* leest men het navolgende:

Te Londen trekt tegenwoordig een verwarmings-middel de aandacht tot zich, hetwelk een tuinman tot het verwarmen zijner stookkassen heeft uitgevonden. Deze machine heeft den vorm van eene gewone theevaas, kan gemakkelijk van de eene naar de andere plaats worden gebragt, geeft geenen rook noch onaangenamen reuk van zich, is in reiskoetsen voegzaam te gebruiken, en de geheele toestel kan, volgens de verzekering des uitvinders, door een zesjarig kind worden behandeld; de temperatuur kan, naar goedvinden gemakkelijk verhoogd of verminderd worden. De uitvinder neemt aan, om een vertrek van 12 vierkanten voeten, gedurende dertig uren voor zes stuivers warm te houden. De brandstof moet in alle landen te vinden zijn, maar tot dusverre is het nog een geheim. Men moet den uitvinder voor zijn patent reeds 50,000 p. st. hebben geboden. [Ook te Berlijn heeft men sedert eenige jaren zoogenaamde snelkagchels, die door wijngeest worden verwarmd en eene matige hitte geven, welke echter niet lang duurt, maar ook weinige kosten vereischt].

Mengelingen.

Uit een Fransch blad ontleenen wij het volgende geschiedkundige overzigt van eenige gedenkwaardige branden:

Na de drie branden die, genoegzaam te gelijkertijd, het keizerlijk paleis te Peterburg, de koopmansbeurs te Londen en eenen der schouwburgen te Parijs hebben vernield, zullen de navolgende geschiedkundige herinneringen niet zonder belangstelling worden gelezen. Men zal daaruit den invloed kunnen opmerken, dien ieder tijdvak op deze soort van nationale ramp heeft uitgeoefend.

Men was ter naauwernood een weinig bekomen, zegt *Tacitus*, van de noodlottige gebeurtenis van Fidenae, (de instorting namelijk van eenen niet hecht genoeg gebouwden schouwburg) toen vijftigduizend menschen gedood of gekwetst werden, als wanneer een vreeselijke brand binnen Rome, ten jare 780 van deszelfs stichting; onder de regering van *Tiberius*, onberekenbare verwoestingen aanrigtte. Te midden van den algemeenen brandlood bleef het standbeeld van *Tiberius* door de vuurwoede verschoond. (*Ea cuncta circum flagrantibus sola Tiberii effigies inviolata manebat.*)

Negen jaren later, onder dezelfde regering, werd een gedeelte van het nabij de Aventijnsche wijk gelegene circus en de wijk van den Aventijnschen berg zelve, in de asch gelegd. Het hier bouwen der afgebrande huizen kostte honderd milioen sestertien; dat is bijna twintig milioen van onze munt. De grootste brand, die immer te Rome heeft plaats gegrepen, was die tijdens de regering van *Nero*. Dezelve begon den 19 Julij 817 en duurde onafgebroken zes dagen voort. Het is nimmer gebleken, zegt *Tacitus*, of men dien brand heeft moeten wijten aan het toeval dan wel aan *Nero*. Daar het vuur zich het eerst vertoonde in het gedeelte der stad, hetwelk digt bebouwd was met winkels, gevuld met allerlei brandbare stoffen, en geene opene pleinen daar tusschen waren gelegen, zoo was er niets dat de woede der vlammen stuitte. Dus met onbedwongen snelheid voortslaande, eerst vernielende al wat laag bij den grond was gelegen, vervolgens opklimmende naar de hoogten en van daar wederom in alle lage gedeelten der stad afdalende, verijdelden de vlammen alle hulpbetooning en verslonden die verhazende massa huizen, welke de naauwe bogtige en onregelmatige straten van het oude Rome uitmaakten. De jammerkreten en de radeloosheid der vrouwen, de weggelende gang der grijsaards en kinderen, het wanhopig door elkander woelen der ingezetenen, zieken met zich voerende of trachtende dezelve op eene veilige plaats te brengen; dit angstig zorgen voor elkander, maar nog meer de uitgestrektheid van den brand, maakte dat geene geregelde hulp tot blusching kon worden aangewend, en veelal, wanneer de inwoners zich in veiligheid waanden, zagen zij zich eensklaps door de vlammen omsingeld, of zoo zij al op eene onaangetaste plaats waren gekomen werden zij alras door den vuurgloed ingehaald. Eindelijk uitet meer wetende waar gevaar was, of waar redding was te vinden, bleven zij bij hopen op de straten en pleinen als het ware op elkander gestapeld liggen. Schier ieder had alles verloren wat hij bezat. Zelfs zag men sommigen zich in de vlammen werpen, uit onbegrensde gehechtheid aan bloedverwanten, welke zij niet aan de woede des vuurs hadden kunnen ontrukken. Niemand was er, die het waagde te midden van zoo veel verwarring orde te herstellen, want men hoorde zelf duizende kreten van bedreiging, die het blusschen der vlammen verboden, zelfs zag men lieden die openlijk brandtoortsen rondsierpen luidkeels roepende, dat zij slechts gehoorzaamden aan hun gegeven bevelen. De zesde dag bield de brand, ten laatste, aan de Esquilia op, doch niet dan nadat men een eindeloos getal gebouwen had neder gerukt, opdat de vuurzee toch eindelijk door eene leegte mogt worden gestuit. Doch de zoete hoop, van verdere rampspoed verschoond te blijven, was van korten duur, want spoedig barstte de vuurgloed op nieuw uit; nu sloegen de vlammen naar het meer opene gedeelte der stad over, doch de instortende tempels en inrigtingen voor openbare vermakelijkheden doodden minder menschen, doordien hier meer ruimte was voor het nedervallende puin. Talloos waren de woonhuizen, de paleizen en de tempels, die in de algemeene vernieling te gronde gingen. De oudste godsdienstige gedenkteekenen, opgerigt door *Servius Tullius*, den Arkadischen *Evander*, het altaar van *Jupiter Stator*, het paleis van *Numa*, de tempel van *Vesta*, met en benevens de huisgoden van het Romeinsche volk, werden geheel verwoest, zonder nog te spreken van de menigte, door zoo vele overwinningen vergaarde rijkdommen, als de kunstgewrochten van Griekenland en een groot aantal echte handschriften, oude gedenkstukken van vindingsgeest, die door niets waren te herstellen. Algemeen kwam het gerucht in omloop, dat, op het eigen oogenblik der uitbarsting van den brand, *Nero* op zijnen schouwburg was geklommen en daar, bij zinspeling op den voor zijne oogen plaats hebbenden rampspoed, de vernieling der stad Troje had bezongen. Hij bedieude zich van Romes rookend puin om zich een prachtig paleis te bouwen."

Weinige dagen voor het overlijden van den lafhartigen keizer *Vitellius* brandde het kapitool gelijk met den grond af.

In het midden der zevende eeuw stak de kalif *Omar* de boekerij van Alexandrie, die grootsche verzamelplaats van alle menschelijke kennis, in brand. In de middeleeuwen waren groote branden zeer menigvuldig, daardoor dat het meerendeel der gebouwen uit hout was zamengesteld, dat men geene spuiten bezat om de vlammen in derzelver voortgang te keeren, en dat de meeste steden noch verlicht, noch geplaveid waren. In 1421 werd Amsterdam voor een derde gedeelte in de asch gelegd. In 1417 brandden te Bazel meer dan 300 gebouwen af. Te Koppenhagen werden in 1728 niet minder dan 87 straten, 5 kerken, al de gebouwen der bibliotheek en der hoogeschool door brand vernield. Na den brand te Geneve, in 1670, werden meer dan 500 arbeiders gedurende eene maand tijds gebezigd, om het bed van den Rhone op te ruimen en te bevrijden van de overblijfselen van den geweldigen brand. In 982, in 1132 en in 1136 werd een groot gedeelte van Londen in de asch gelegd; dilmaal bereikten de vlammen de houten brug over de Tiems en vertoerden dezelve. De brand van 1212 veroorzaakte den dood van 3000 menschen. Den 3 September 1666 werden 600 straten, in welke 89 kerken en 13,200 huizen zich bevonden, dat is te zeggen een vijfde gedeelte van die stad, tot asch verteerd; de brand duurde 5 dagen. In 1674 rigtte men eene herinnering aan deze noodlottige gebeurtenis, eene obelisk op.

In het jaar 59 werd Lijon door brand gandegzaam gansch en al in eenen puinhoop veranderd. Deze stad was toen reeds zoo magtig en had zoo vele middelen, dat men naauwelijks twintig jaren daarna hare grootheid en pracht algemeen roemde.

Zie hier een voorbeeld van gruwelijke wreedheid bij brand. Toen in het jaar 1788 te Meaco op Japan een felle brand uitbrakt, verliet de regerende Vorst met den meesten spoed zijn paleis; doch daar de straten zoodanig met vlugtende menschen waren opgevuld, dat hij in zijnen haast niet snel genoeg konde voortkomen, doodden zijne trawanten meer dan duizend personen om hem eenen weg te banen.

Op den 15 Mei 1571 gaven de Tartaren Moskau aan de vlammen prijs. Deze uit hout gebouwde stad werd andermaal, ten deele, door brand vernield in de jaren 1737, 1748 en 1752; bij dien laatsten brand, of aan de gevolgen daarvan, verloren meer dan 500 menschen het leven. Den 15 September 1812, dagen na den intogt der Franschen binnen Moskau, werd de stad op last van den Kommandant *Rostopchin* in brand gestoken; den 20e dier maand brandde zij nog; den 17e nam de Fransche gendarmerie vier-en-twintig der brandstichters gevangen, die door eenen krijgsraad ter dood veroordeeld werden; nauwelijks een tiende gedeelte der stad was staande gebleven.

Tijdens den geweldigen brand te Peterburg in 1734 werd een aanzienlijk gedeelte der stad in de asch gelegd. De wijk, waar de brand ontstond, deekte het vuur door een houten zeegebouw, aan een insgelijks van hout zamengesteld paleis mede. De stad were behouden gebleven, indien men dezen nietigen triomfboog had neergehaald, maar de Russische Generaal, die de blusschpoogingen leidde, de eerste letter van den naam der regerende keizerin op den zegebong ontwarende, durfde de hand niet te slaan aan het keizerlijke monumentje. Hij zond eenen reuhode acht mijlen ver naar de plaats, waar het hof residerde, om instructien te halen, en terwijl hij op dezelve wachtte, hadden de vlammen langs den zegeboog het paleis en zoo vervolgens het overige gedeelte der stad aangegrepen.

De hevigste branden, die te Parijs zijn voorgevallen, waren die in de jaren 1618, 1737, 1763, 1772 en 1776. Het hotel-Dieu werd in 1737 en 1772, onder meer andere gebouwen, in de asch gelegd; in dit laatstgenoemde jaar kwamen verscheiden honderde zieken, die zich binnen dat gebouw bevonden, in den vuurgloed om. Den 10 Januarij 1776 had de vernieling van het paleis van justitie het verlies van vele oude belangrijke werken en handschriften ten gevolge. Op den 18 Augustus 1794 brandde de boekerij St. Germain-des-Pres tot den grond af. De brand van het Odéon op het einde van Maart 1819 is een ieder bekend.

London is nu onlangs zeer kort naar elkander door twee noodlottige branden getroffen; verleden jaar Westminster Abbey en de parlementshuizen en nu de kolossale beurs.

Van de drie branden, welke in Europa op zulke groote afstanden van elkander en in de hoofdsteden dier landen hebben plaats gehad, is die te Parijs de minst gewigtige, maar de toevalligheid van elk dier ongelukken geeft aanleiding tot het maken eener opmerking, die niet onaardig is; ieder der drie landen schijnt namelijk aangetast te zijn in deszelfs eigenaardig karakter; het keizerlijke paleis, de beurs, de schouwburg; ontwaart men daarin niet het zinnebeeld der Russische alleenheerschappij der Britsche handelszucht en der te Parijs al meer en meer zich ontwikkelende liefde voor de kunst.

Branden zijn heden ten dage veel minder gevreesde rampen dan eertijds. In de middeleeuwen werden gansche wijken in de asch gelegd, vijf of zes honderd menschen, somtijds duizende, verloren het leven bij zulke noodlottige gebeurtenissen of ten gevolge van de daaruit voortvloeijende ellende. Tegenwoordig weet de snelheid en de doelmatigheid der openbare hulp den brand bijkans altijd te bepalen binnen den kring van zijn oorsprong; slechts zeldzaam verliezen menschen daarbij het leven; maar in geene groote stad bestaan zulke wijze blusschmaatregelen als te Parijs en Londen; in eerstgenoemde stad door de organisatie en onderhouding onzer bewonderenswaardige pompiers-kompagnien; te London door brandwaarborg-maatschappijen, die hun afzonderlijk personeel en blusschmiddelen bezitten.

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 1 FEBRUARY 1838.

	De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche Mudde.
Tarwe	f 6,65	Idem Paardeb.	5,29
Rogge	5,10	Boekweit	5,00
Winter Garst	3,80	Koolzaad	9,00
Zomer dito	3,50	Zomerzaad	7,00
Haver	2,25	Kanariezaad	6,50
Walchersche Paardeboonen	3,40	Raap-Olie	f 35,00 p. vt.
Idem Witte Boonen	8,00	Patent-Olie	37,50 d. c.
Idem Bruine Boonen	9,00	Lijn-Olie	35,00 d. c.
Idem Witte Erwten	9,20	Lijnkoeken	f 9,00 per 100 d. c.
Idem Groene Erwten	5,75	Raapkoeken	52,00 d. 100 stuk.
Zeeuwsche Groene Erwten	4,00		

Tarwenbrood het Nod. Pond 15 en een halve cent. Mastelinbrood 14 cent. Roggenbrood 12 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 2 February*. Sedert den 31 *January* is alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Eliza, E. Muller, van Messina, met fruit; dezelve is genoodzaakt geweest wegens het ijs alhier in de haven binnen te komen.

Advertentien.

Het heeft den Almagtige behaagd, mijn hartelijk geliefden Man *JOHAN HENDRIK HOFMAN*, op den leeftijd van slechts ruim 36 Jaren, na een smartelijk lijden van 16 maanden, vergezeld door een bekomen ongemak aan de borst, op heden door den dood, zoo ik hoop, tot Zich te nemen.

Wat ik in hem, met wien ik mij gedurende 15 Jaren door den genoegelijksten Echt mogt vereenigd zien, en onze Zeven nog onmondige Kinderen, voor welke hij een zorgdragende Vader was, verliezed, en dat ik in mijne ontstaldigheid aan Goddelijke ondersteuning dringende behoefte heb, zal elk gevoelig hart ligtelijk kunnen beseffen.

VLISSINGEN, 30 Januarij 1838.

J. WIJVAN ALPHEN,
Wed. HOFMAN.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.